

jo utvivlsomt for alle Mennesker. Saa er man gaaet den Vej at lade en anden Kriminalretsassessor klarlægge Sagen. Pigen og Moderen har for et Par Dage siden været i Forhør, det vil sige paa den Maade, at Moderen ikke maatte sige et Ord, og at kun Pigen afhørtes. I 7½ Time har man herset med Barnet hos den Kriminalretsassessor, som skulde klarlægge Sagen. Jeg synes, at for at udstaa dette og desuagtet fastholde den Forklaring, man har afgivet o. s. v., maatte man, som jeg før sagde, være en forhærdet Forbryder; ellers maatte man falde sammen og tilstaa under saadanne Forhold. At tænke sig et 16-Aars Barn staa for Skranken i 7½ Time, stadig behandlet af en overlegen Kriminalretsassessor, stadig kørt om med paa den Maade, som det er muligt for en overlegen Natur overfor et Barn! Det synes, som om denne Klarlæggelse fortrinsvis har haft til Formaal at klare Sagen for Assessor le Maire, Truslen om, at Pigen skulde blive siddende til Jul, skulde helst ud af Verden. Dagmar Petersen, som Pigebarnet hedder, har længe fastholdt sin Forklaring, men sluttelig falder hun sammen, og Moderen har under det paagældende Forhør ingenting maattet sige. Hun erkendte saa, som der kom til at staa i det første Forhør, at hun ikke troede, at le Maire havde truet hende med de nævnte Ord; hun fastholdt, at han havde sagt Ordene, men man fik ud af Forhøret, at hun ikke troede, at Assessoren havde truet hende med Ordene om, at hun skulde blive siddende til Jul. Endelig tilstod hun, at hun havde tilstaaet, fordi hun vidste, at hun vilde slippe med at blive betinget benaadet. Enhver kan forstaa, hvorledes denne Tilstaaelse er blevet til. Enhver kan forstaa, at dette 16-Aars Pigebarn neppe har haft nogen Anelse om det, som hedder „betinget Benaadning“, og at det, man nu har fundet ud af: at hun aflagde sin Tilstaaelse, fordi hun vidste, hun vilde blive betinget benaadet, ikke kan have ret meget paa sig. Det synes, som om man i Gaar har villet mildne noget paa den „Klarlæggelse“, som har fundet Sted den foregaaende Dag. Der har været afholdt et nyt Forhør, Moderen har faaet Lov til

at udtale sig, og Protokollen er, siges der, paa visse Punkter blevet forandret. Saa maa man jo haabe, at dette 16-Aars Barn kan slippe for oftere at komme i den Slags Forhør, der, som det synes, har øvet en alt andet end velgørende Indflydelse paa hende.

Det forekommer mig, at denne Sag, saavel som den i Roskilde, er saadanne Skandaler, at de i højeste Grad raaber mod det bestaaende System. Og navnlig denne sidste Affære her i København, hvor det er selve Kriminalretsassessoren, som „herser“ med Pigebarnet paa en saadan Maade, at Tilstaaelsen fremtvinges, men uden at beskæftige sig med en Undersøgelse af hele Sagen, saaledes som en Assessor efter min Mening burde; navnlig denne sidste Sag synes jeg vel kunde trænge til en, om jeg saa maa sige, ny Undersøgelse og Klarlæggelse. Jeg finder, at den Vej, man er gaaet ved at overdrage til en anden Kriminalretsassessor at foretage Klarlæggelsen, vel ikke kan siges at være den allerbedste, og jeg mener, man har andre Veje at gaa, naar det drejer sig om Dommernes Brug eller Misbrug af de Midler, der staaar til deres Raadighed; man har andre Midler, som man ikke er bange for at anvende, naar det drejer sig om andre Mennesker. Naar et Menneske stjæler, og man er klar over, at han har stjaalet, er man aldrig i Tvivl. Saa slaar man op i Straffeloven, Paragraf det og det og dommer efter den. Men der er ogsaa et Afsnit, som handler om Embedsmænd. Hvorfor ikke slaa op i Straffeloven og se efter, hvad der tilkommer Dommere i den Anledning, og saa dømme efter Straffeloven ogsaa i det Tilfælde? Man er aldrig bange for at anvende Straffeloven i dens fulde Udstrækning, naar det er Smaafolk, som har øvet en Forbrydelse. Hvorfor stadig være saa ømfindtlig, naar det drejer sig om Embedsmænd? Man viste sig i højeste Grad ømfindtlig — baade her i Rigsdagen og andre Steder —, da der for ikke lang Tid siden var Tale om en nu afdød Landstingsmand, som i sin Embedsgerning bl. a. havde slaaet en Arrestant — jeg tror, at han selv kaldte det „paa Tuden“. Overfor denne Dommer, Hr. Sylow, havde man jo en Mulighed for at anvende Straffelo-